

Știi c-am fost puțin plecată?

Ina M.

Știi c-am fost puțin plecată
Pe un nor umplut cu vată?
Da, s-a întâmplat spre seară
Când privirea pe cer zboară,
Spre tărâmurî-ndepărtate
Cu gânduri prea exaltate...
Se făcea că am aripi
Subțirele, doi ciorapi
Îmi ieșeau de pe picioare
Când mă înălțam la soare...
Gândul mă ducea mai sus,
Bucurii ce s-au tot spus
Peste veacuri, au suflat
Peste frunte... s-au jucat
Cu părul ce-mi înflorea
În parfum de viorea.
Norii au intrat în joc
Și în razele de foc
Am simțit cum mă plesnesc
Aripi de vânt îngeresc,
Când călduț, în rotocoale,
Când mai rece, ca o boare
Din trecuta iarnă dusă
În uitarea nepătrunsă.
Am urcat, am coborât
Până când mi s-a urât
De joaca cea pastelată
De suflet imaginată...
Pe o creangă din copacul
De sub geam, îmi las oftatul
Și mai jos de el privirea
Aninată de-o narcisă.
M-am lăsat ușor cuprinsă
De-un fior de primăvară...
Ah, de abia aștept să doară
Mugurii umflați cu viață,
Să plesnească în speranță
De smarald și gingășie
Peste deal, munte, câmpie!